

محمد جنابزاده استرآبادی

گوهرهایی از مثنوی معنوی مولوی

حکمت خلقت اشیاء

رازی در این خلقت نهفته است و وجود هر چیزی علت و حکمتی دارد.

هر چه را خوب و خوش و زیبا کند

از برای دیده بینا کند

کی بود آواز چنگ از زیر و بس

از برای گوش بسی حسن اصم

مشک را بیهوده حق خوش دم نکرد

بهتر حس کرد او پی اخشم نکرد

حق زمین و آسمان بر ساخته است
در میان بس نار و نور افراخته است

این زمین را از برای خاکیان

آسمان را مسکن افلاکیان

و کسیکه غافل از بهره‌برداری معانی لطیفه خلقت باشد زیانکار است :

مولوی گوید :

گر جهان را پر در مکنوه کنند روزی تو چون نیاشد چون کنند
برای آنکه آدمی از خط مستقیم عرفان و خداشناسی از راه علم و بهره‌برداری
از علم به نیروی اخلاق و ایمان دور نماند باید دوستان و معاشران نیکنام
برگزینند زیرا ،

کار مردان روشی و گرمی است

کار دونان حیله و بی شرمی است

مولوی بر وجه مثال گوید ، (استادبه دانش آموز احوالی گفت رو برون
آر از وثاق آن شیشه را - مرد دو بین باز گشت و گفت دو شیشه است کدام
را بیاورم ؟

استاد گفت - دونیست یکی است احوال - پنداشت اسناد او را دست
انداخته و طعنه میزند .

شیشه یک بود به چشمش دو نمود

چون شکست او شیشه را دیگر نبود

چون یکی بشکست هر دو شد ز چشم

مرد احوال گردد از میلان و خشم

آنکه رشته سخن را از دو بینی به علل و مفاسد اخلاقی میکشاند و بیان میکند که عوارض نفسانی و بیماریهای روانی آدمی را در بین می‌سازد و استقامت و اعتدال و حقیقت بینی را از او سلب مینماید.

خشم و شهوت مردرا الحول کند
ز استقامت روح را مبدل کند
هنگامیکه انسان صاحب غرض شد یعنی سود و آرمان و منظور خاصی را در نظر گرفت کوشش میکنند عقل و علم خود را از ایمان جدا سازد و بنابر این از درک حقیقت و واقع بینی دور میماند.

چون غرض آمد هنر پوشیده شد

صد حجاب از دل بسوی دیده شد

چون دهد قاضی بدل رشوت قرار

محی شناسد ظالم از مظلوم زار !!

مصدق این مطلب همان داستان تبلیس وزیر (ذونواس حمیری) بانصارای یمن میشود که بنام پرورش افکار از گروه مسیحیان دوازده نفر برگزید و آنان را مأمور تشکیل سازمان منفرد بدون ارتبا ط با گروه دیگر نمود و به تخلیط و دگرگونی احکام انجلیل پرداخت و بیان او برای هر فرقه‌ای خلاف فرقه دیگر بود در یکجا ریاضت و گرسنگی را ستود و در جای دیگر ریاضت را بیفایده و مولود کاهلی و تبلی دانست - در منشوری سعی و عمل را لازم شمرد و در لوح دیگری رضا و توکل و تسليم را اولی دانست و زهد و تقوی و اقطاع از خلق را عبادث بحساب آورد و حاصل آنکه هر یک از بگزیدگان را در نهانی بعد از پایان کارش نائب و خلیفه قرار داد و از نظر خلق پنهان شد آنگاه

بودکه سران قوم برای نیل به سیادت و بر حسب وصایای مرشد خود خویش را جانشین بحق دانستند و قوم نصاری بجان هم افتادند و شبکه های آموزش های ضد ملی بر این مدار آموزش می شود تا آتش فتنه روشن گردد و همراهان و برادران در مقام نابودی یکدیگر برآیند و دشمن کام شوند.

مولوی گوید:

عاطلان را چه رباید باطلی
باطلان را چه خوش آید عاطلی
گاو سری شیر نر - کی رونهد؟
زانکه هر چشمی رباید جنس خود

ضروریات علم تقلیدی

در کلام مجید در آیات عده ای بکار اندختن نیروی اندیشه و تفکر و تعقل و نگربستن به موجودات و عوامل طبیعت و نفقة و بینائی در هر چیز تأکید شده و در آیه ۳۵ از سوره (اسری) امراللهی چنین است و هرگز با آنچه علم و اطمینان و یقین نداری عمل ممکن و بی تحقیق در پی سختی مرو - کسی را نیک و بد مخوان - و بر احدي نکوهش و ستایش روا مدار و ظن بد مبر که در پیشگاه خدا و داوری او چشم و گوش و دلها همه مسئولند.

تعقل و تحقیق در هر بحث و دانشی لازم و ضروری است - غرض طلب از علم وقوف و وصول معرفت حقیقی است هیچ قولی را جزبا سنجش عقل و آزمون نباید پذیرفت و با دانایان و عالمان عاقل و با ایمان مشورت کرد

مولوی گوید:

پیشه گر کامل شود از پیشه گر
عقل قوت گیرد از عقل دگر
گرچه عقلت موی بالا میرود
مرغ تقلیدت به پستی می چرد

علم تقلیدی و بال جان ما است
 ماریه است و مانشسته کان ما است
 علم تقلیدی و تعلیمی است آن
 کز نفور مستمع دارد فغان
 دانش حقیقی از مصدر ربانی بر مغز و قلب پاکدلان تابان است . در
 داستان (پیر چنگی) مولوی گوید :
 آن ندانی کاصل هر بانک و تواست
 خود ندا آنست و این باقی صدا است
 ترک و کرد و پارسی گو و عرب
 فهم کرده آن ندا ییگوش و لب
 صد هزاران اهل تقلید و نشان
 افکند در قعر یک آسیبسان
 پای استدلالیان چوبین بود
 پای چوبین سخت بی تمکین بود
 پای نابینا عصا باشد عصا
 تانیفتند سرنگون او بر حصا (سنگ و خاک)

شیخ الرئیس ابوعلی ابن سینا نورالله مضجعه در کتاب اشارات
 مراتب عقل نظری را با تمثیلاتی که در سوره نور نازل گردیده
 منطبق نموده است .

(سیری اجمالی در منطق)